

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/183/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010421
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného, otca obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.09.2023 č.k. 17T/21/2023 - 212, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.2.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný: A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D., E. C. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na §§ 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m), 38 ods. 2, ods. 4 a 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa §§ 76, ods. 2 a 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietajú.

IV. Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie otca obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX, zamietajú ako podané osobou, ktorá sa ho výslovne vzdala.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.09.2023 č.k. 17T/21/2023 – 212 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že v bode 1/ v presne nezistenom čase okolo 10:00 hod. dňa 24. novembra 2022 v meste D., F. G. E. C., v byte obytného bloku s popisným číslom XXX/XX, pod vplyvom alkoholu, fyzicky napadol poškodeného - svojho otca A. B., st., a to takým spôsobom, že ho v kuchyni viac ako 5krát udrel päťou do oblasti krku a temena hlavy, následne poškodený utiekol do komory, kde za sebou zavrel dvere, aby ho obvinený už fyzicky nenapádal, avšak po krátkom čase sa obvinenému podarilo dostať do komory, kde ho opäť niekoľkokrát udrel do oblasti tváre a temena hlavy, a súčasne sa poškodenému vyhrážal, že ho zabije a zlikviduje, následne keď poškodený spomenul, že zavolať políciu, tak obvinený s útokmi prestal a z

miesta odišiel na neznáme miesto, pričom u poškodeného A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., E. C. XXX/XX, týmito útokmi vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní, pričom skutku sa dopustil na svojom otcovi nakoľko z jeho strany z dôvodu vysokého veku, ako i rodinného pomeru neočakával žiaden odpor

v bode 2/ v čase okolo 10:20 hod. dňa 24. novembra 2022 v meste Sereď, na ul. E. C. XXXX/X, vo vestibule budovy Progres, pred vstupom do predajne COOP Jednota, pod vplyvom alkoholu, fyzicky napadol poškodeného - svojho otca A. B. st. a to takým spôsobom, že ho niekoľkokrát sotil a následne jedenkrát udrel päťou do oblasti tváre, hoci bol postihnutý v rozkaznom konaní vedenom na Okresnom úrade Galanta, odbor všeobecnej a vnútornej správy pod č. OU-GA-OVS-2023/001238 zo dňa 18. 11. 2022, pokutou vo výške 50,- eur, za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno e) z. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, čím poškodenému A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., E. C. XXX/XX, nespôsobil žiadne zranenia, pričom skutku sa dopustil na svojom otcovi nakoľko z jeho strany z dôvodu vysokého veku, ako i rodinného pomeru neočakával žiaden odpor, teda

v bode 1/ inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, osobe vyššieho veku,

v bode 2/ dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, osobe vyššieho veku, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, čím spáchal

v bode 1/ prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona,

v bode 2/ prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený: Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 36 písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 43 Trestného zákona na úhrnný a ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. 2. Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste, podali odvolanie obžalovaný, prokurátor v neprospech obžalovaného a poškodený A. B., nar. XX.X.XXXX, otec obžalovaného, v prospech obžalovaného.

3. Prokurátor odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. S postupom súdu čo do uloženia trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov za použitia rovnakého počtu poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností sa nestotožňujem, uložený trest považujem za nezákonný, mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby pri nesprávne vyhodnotenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu a pomery páchatela i v rozpore s ustanoveniami § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

3.2. V konaní na súde, obžalovaný uviedol, že je vinný z oboch skutkov, tieto úprimne ľutuje, ich vzťahy s otcom sa od tej doby upravili. Súd vzhľadom na vyjadrenie a postoj obžalovaného k žalovaným skutkom prijal vyhlásenie o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

3.3. Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, či už charakteru domáceho násillia, násilných trestných činov alebo trestných činov spáchaných pod vplyvom alkoholu. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č. k. 0T/248/2021 zo dňa 05.10.2021, právoplatný dňa 05.10.2021 pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 40 mesiacov. Trest odňatia slobody vykonal 26.02.2022. Prikazom Okresného prokurátora v Galante sp. zn. 3 Pv 465/22/2202 – 10 zo dňa 01.12.2022 bol obžalovaný A. B. podľa § 79 odsek 1 Trestného poriadku prepustený z väzby s tým, že bol súčasne dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, nariadeného Okresným súdom Galanta v trestnej veci vedenej pod č. k. 2T/42/2020 zo dňa 03.11.2022, z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta č. k. 2T/42/2020 zo dňa 24.06.2020, právoplatný dňa 24.06.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 2T/42/2020 zo dňa 19.07.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č. k. 6Tos/174/2022 zo dňa 13.09.2022. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že pred spáchaním skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba, bol obžalovaný A. B. 13 krát postihnutý za priestupok rôzneho charakteru prevažne však priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu.

3.4. Z charakteru trestnej činnosti v jeho prípade možno hovoriť ako o špeciálnom recidivistovi, keďže pre násilnú trestnú činnosť a domáce násillie bol právoplatne odsúdený v rokoch 2001, 2003, 2007,

2008, 2009, 2020. Z pripojených právoplatných rozhodnutí vyplýva, že rovnakej trestnej činnosti ako je v súčasnosti trestne stíhaný (domáce násilie), s obdobným spôsobom vykonania, motívom, pod vplyvom alkoholu a voči otcovi ako obzvlášť zraniteľnej obeť trestnej činnosti, sa obžalovaný dopustil aj dňa 02.03.2007, 02.02.2008 a dňa 29.01.2020. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č. k. OT/248/21 zo dňa 05.10.2021, právoplatný dňa 05.10.2021 pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona (skutok zo dňa 03.10.2021) a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 26.02.2022. Práve z dôvodu tohto právoplatného odsúdenia, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta č. k. 2T/42/2020 zo dňa 09.06.2020, právoplatný dňa 24.06.2020 v spojení s uznesením Krajské o súdu v Trnave č. k. 6Tos/174/2022 zo dňa 13.09.2022, neosvedčil a bol mu nariadený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Celkom bol vo výkone trestu odňatia slobody 3 krát. Priestupkovo bol prejednávaný celkom 14 krát od roku 2017 až doposiaľ z toho 12 krát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a voči rodinným príslušníkom (otcovi) 8 krát. Posledný priestupok, za ktorý bol právoplatne postihnutý spáchal dňa 18.03.2022 a prejedanie priestupku bolo ukončené dňa 18.11.2022, pričom skutok naplňujúci znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno e) zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. je obdobného charakteru ako t. č. skutok, za ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba. To znamená, že obžalovaný potom ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre trestný čin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, ani nie po mesiaci t. j. 18.03.2022 pod vplyvom alkoholu zaútočil na svojho otca, ktorému spôsobil zranenia.

3.5. Nemožno v žiadnom prípade bagatelizovať a zľahčovať recidivujúce správanie sa obžalovaného. Napriek uvedenému počtu predchádzajúcich odsúdení a napriek skutočnosti, že obžalovanému boli v minulosti ukladané alternatívne, tak podmienené, ako i nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré na neho celkom evidentne nemali absolútne žiaden výchovný ani nápravný účinok, súd túto okolnosť vyhodnotil v zásade v prospech obžalovaného, ktorému za spáchané skutky uložil nepodmienený trest odňatia slobody ani nie v polovici trestnej sadzby pri zohľadnení rovnakého počtu ako poľahčujúcich tak priťažujúcich okolností, pričom v tomto prípade pri výpočte pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností predstavuje hranicu 21 mesiacov. Súd tak ukladal trest v dolnej polovici trestnej sadzby.

3.6. Obžalovaný zároveň, pred spáchaním skutku, trestnú činnosť páchal posledných 20 rokov s tým, že medzi viacerými odsúdeniami vykonával uložené alebo nariadený nepodmienený trest odňatia slobody a dopúšťal sa priestupkov. Ako už bolo uvedené, tieto skutočnosti však boli súdom v zásade vyhodnotené v jeho prospech, v dôsledku čoho mu bol uložený trest odňatia slobody mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby pri nesprávne zohľadnenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Vzhľadom však na okolnosti prípadu, samotné pomery páchatelia a jeho doterajší život, mám zato, že uvedené okolnosti v prospech páchatelia, tak ako to učinil súd byť vyhodnotené nemôžu. O uvedených odsúdeniach mal obžalovaný počas páchania uvedenej trestnej činnosti vedomosť, pričom ani táto vedomosť ho od páchania trestnej činnosti (ďalšej) neodradila celkom žiadnym spôsobom. Ako už bolo uvedené od páchania trestného činu ho neodradilo ani predchádzajúcich 9 odsúdení.

3.7. Absencia relevantnej konkrétnej vysvetľujúcej právnej argumentácie v odôvodnení rozsudku okresného súdu činí tento rozsudok nepreskúmateľným a rozporným s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Právne úvahy súdu sa týkajú nielen právnej kvalifikácie trestného činu, ale aj ďalších výrokov v konkrétnom prípade výroku o treste. Pokiaľ ide o právne úvahy, súvisiace s výrokom o treste, treba mať na zreteli zásady ukladania :restov (§ 34 Trestného zákona) a v odôvodnení sa konkrétne vyrovnáť najmä s kritériami, uvedenými v § 34 odsek 4 Trestného zákona.

3.8. Nezákonnosť rozsudku súdu a jeho výroku o treste spočíva v tom, že okresný súd uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby. Okresný súd pri ukladaní trestu nerešpektoval ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona a najmä ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona. Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 36 a § 37 Trestného zákona sú charakterizované aj tým, že dokonaním konkrétneho trestného činu sú splnené všetky priťažujúce okolnosti a po spáchaní trestného činu nastupujú poľahčujúce okolnosti, pričom tieto okolnosti môže ovplyvniť samotný páchatel.

3.9. V tomto trestnom konaní nebolo zistené, že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, tak ako to má na mysli ustanovenie § 36 písmeno n) Trestného zákona. Vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, nie je možné zarátať ako dve poľahčujúce okolnosti, jednak ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno 1) Trestného zákona a jednak aj podľa § 36 písmena n) Trestného zákona, pretože obžalovaný neprispel inak k objasneniu trestnej činnosti. Napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje totiž aktívnejšiu účasť páchatelia, ako len priznanie sa k spáchaniu

trestného činu. Podľa zhodnotenia okresného súdu v napádanom rozhodnutí, teda obžalovaný ako v prípravnom konaní tak aj v konaní na súde, sa k spáchaniu trestného činu priznal, a teda mal tak napomáhať OČTK pri objasňovaní trestnej činnosti od počiatku, čo však podľa názoru, z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní nevyplýva, keďže obžalovaný orgánom činným v trestnom konaní nepomáhal až do času, keď bol prvý krát vypočutý ako obvinený a priznal sa k trestnej činnosti. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) je možné uplatniť iba v takom prípade, ak obžalovaný aktívne spolupracuje pri objasňovaní trestnej činnosti. Objasňovanie trestnej činnosti sa týka trestného činu a jeho možného páchatel'a a žiadnym spôsobom sa neviaže a ani nedotýka procesnej úpravy týkajúcej sa vyhlásenia viny.

3.10. Pokiaľ ide o ďalšie právne úvahy, tu treba poukázať aj na návrh prokurátora obsiahnutý v záverečnej reči prokurátora, ktorý okrem návrhu k uznaniu viny a návrhu vo vzťahu k trestu navrhol taktiež uložiť obžalovanému podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona s spojením s § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 12 mesiacov. Zároveň ponechal na zváženie súdu podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a s § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona uložiť v rámci ochranného dohľadu obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa psychoterapii. V tomto smere právne úvahy súdu v odôvodnení napádaného rozhodnutia absentujú.

3.11. Z uvedených dôvodov preto navrhujem, aby Krajský súd Trnava v zmysle ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d), písmeno e), odsek 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B. uložil primeraný a zákonný trest, pričom jediný primeraný a zákonný trest možno v danom prípade považovať trest odňatia slobody (nepodmienečný) na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby zákonom stanovenej trestnej sadzby pri zohľadnení všetkých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a uloženie ochranného dohľadu.

4. Obžalovaný v odôvodnení odvolania uviedol (skrátene):

4.1. Odvolanie podávam najmä z dôvodu, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia trestného zákona a uložený trest je neprimerane prísny.

4.2. Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní dňa 13.09.2023 prijal v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. moje vyhlásenie o vine. Pri rozhodovaní o výške trestu mi súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Tr. zák., poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

4.3. V zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. platí, že na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR (R 116/2012) platí, že ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu.

4.4. Mám za to, že v mojom prípade súd nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V danom prípade v súvislosti s poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami je nevyhnutné upriamiť pozornosť na porušenie zásady ne bis in idem. Prvostupňový súd pri výmere trestu prihliadol aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený. Okolnosť, že páchatel' už bol v predchádzajúcich mesiacoch za takýto alebo obdobný čin postihnutý, je však v tomto prípade zároveň znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 2 písm. e) Tr. zák. Je teda nepochybné, že v danom prípade stojí v kolízii právna kvalifikácia podľa § 364 ods. 2 písm. e) Tr. zák. na jednej strane a nesprávna aplikácia § 37 písm. m) Tr. zák. na strane druhej. Použitie jednej a tej istej okolnosti na vyvodenie dvoch pre obvineného negatívnych dôsledkov pri rozhodovaní o vine a treste odporuje princípu spravodlivej konkurencie dvoch zákonných ustanovení, v zmysle ktorého platí, že prednosť má použitie určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu (znaku základnej či kvalifikovanej skutkovej podstaty) pred iným jej použitím, napríklad i vo forme priťažujúcej okolnosti. V zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. je takéto duplicitné použitie neprípustné (R 45/1972, R 3/1999). Za predpokladu, že by súd správne prihliadol na vyššie uvedené okolnosti, mal tento v konečnom dôsledku správne ustáliť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 2:1. Pri aplikácii uvedeného pomeru by vyplývalo, že súd mal znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3, a vychádzať z takto upravenej trestnej sadzby, ktorá sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.

4.5. V nadväznosti na uložený trest za skutok uvedený v rozsudku by som v danej veci chcel poukázať na to, že moja obhajkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 13.09.2023 navrhla i mimoriadne zníženie

trestnej sadzby podľa § 39 Tr. zák. Táto poukázala na to, že som sa ku skutkom kladeným mi za vinu v rozsahu ako som tieto spáchal priznal a spáchanie týchto skutkov som mimoriadne úprimne oľutoval. Je nutné uviesť, že som už v priebehu výkonu trestu odňatia slobody uloženého Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/42/2020 v rozsahu 18 mesiacov preukázal svoju snahu o nápravu, a to mojím správaním v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k samotnej spáchanej trestnej činnosti uvádzam, že oba skutky uvedené v rozsudku som spáchal bez racionálneho vysvetlenia, konal som pod vplyvom emócií. Svoje konanie úprimne ľutujem a toto považujem iba za nerozvážne, iracionálne a skratové konanie, kedy som si neuvedomil, aké následky toto môže priniesť. Je síce pravdou, že prvostupňový súd mi priznal poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák., neaplikoval však ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Mám za to, že v porovnaní s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov v obdobných prípadoch, prichádza do úvahy, za vzájomného zváženia všetkých skutočností týkajúcich sa mojej osoby, vzhľadom na moje pomery a okolnosti prípadu, uloženie miernejšieho trestu. V tomto kontexte rovnako chcem poukázať i na to, že poškodenému – môjmu otcovi som sa úprimne ospravedlnil, vzájomne sme sa uzmiarili a obaja chceme čo najskôr zabudnúť na tieto skutočnosti. Poškodenému som taktiež prisľúbil moju plnú podporu a pomoc ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Rovnako tak by som chcel začať nový život s mojou partnerkou a vrátiť sa do svojho zamestnania, opäť nadobudnúť pracovné návyky a vyhýbať sa akémukoľvek stretu so zákonom. Pokiaľ je jedným z účelov trestu prevýchova páchatelia, som presvedčený, že tento účel bol naplnený. I z uvedených dôvodov mám za to, že súd mal, resp. mohol mi i s ohľadom na moju osobu, moju prevýchovu za čas pobytu v ÚVTOS doposiaľ, ako i na postoj poškodeného uložiť trest aj pod dolnú hranicu príslušnej trestnej sadzby. Pri ukladaní trestu bolo podľa môjho názoru nutné zohľadniť aj môj psychický stav spočívajúci v ľahkej ovplyvniteľnosti afektmi a emóciami, ktorý podstatne ovplyvnil spáchanie trestného činu, a ktorý je možné považovať za výnimočnú okolnosť prípadu odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

4.6. Chcel by som rovnako tak poukázať i na to, že neodvolateľné vyhlásenie viny obžalovaným je z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, a toto môže zakladať, okrem iného, dôvod pre mimoriadne zníženie trestu až o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v súlade s § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Vzhľadom k tomu, že podľa môjho názoru súd mohol použiť ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu tak, ako to vyplýva z tohto odvolania, tak pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, súd mal správne zohľadniť môj sebakritický postoj, skratové konanie, vyhlásenie o vine a najmä skutočnosť, že som sa otcovi úprimne ospravedlnil, svoje konanie som oľutoval a vynaložil dostatočnú snahu o nápravu vzťahu so svojím otcom a o udobrenie sa s ním. V tomto prípade konajúci súd mohol prihliadnúť na vyššie citované ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a uložiť mi trest nižší. S poukazom na uvedené mám za to, že ide o také okolnosti prípadu, ktoré sú mimoriadne. Pod mimoriadne okolnosti možno zaradiť aj tie, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a môže ísť napríklad o rodinné pomery. Svoje konanie úprimne ľutujem. Nechcem sa vyhýbať prevzatíu zodpovednosti zaň. Do budúca už určite nebudem páchať trestnú činnosť, či pokračovať v páchaní trestnej činnosti, ktorej som sa dopustil len z dôvod mojej nerozvážnosti. Akýkoľvek ďalší úmysel zopakovať svoje skutky vylučuje i tá skutočnosť, že som sa so svojím otcom udobril a náš vzťah sme si napravili.

4.7. Touto cestou by som chcel poukázať aj na skutočnosť, že moja obhajkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 13.09.2023 navrhla i upustenie od uloženia ďalšieho trestu v zmysle § 44 Tr. zák. Vzhľadom na to, že v súčasnosti si vykonávam trest uložený na základe Trestného rozkazu Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/42/2020 zo dňa 24.06.2020, a to trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, tento možno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a moju nápravu, z ktorého dôvodu sú splnené podmienky pre aplikovanie § 44 Tr. zák. Mám za to, že prvostupňový súd pri vydaní rozsudku neskúmal dostatočne, či skôr uložený trest spĺňa svoj účel a či predstavuje dostatočný trest, ktorý odôvodňuje postup podľa § 44 Tr. zák. Pri zohľadnení stupňa spoločenskej nebezpečnosti mojej trestnej činnosti, mojich pomerov a možností nápravy a vzhľadom na skutočnosť, že doterajším výkonom trestu uloženého v inej trestnej veci som preukázal snahu o nápravu a vôľu na zbavenie sa svojich negatívnych vlastností podľa môjho názoru odôvodnený záver k možnosti upustenia od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák.

4.8. Vyššie uvedené chyby konania majú, podľa môjho názoru vplyv na skutkový a následne právny stav a bez ich odstránenia je nutné konštatovať pochybnosti o správnosti uloženého trestu a tým porušenie ustanovení trestného zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/21/2023, zo dňa 13.09.2023 vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/ a e/ Tr. por., a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vrátil

vec na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby sám odvolací súd rozhodol tak, že mi ukladá trest v nižšom rozsahu alebo upustí od uloženia ďalšieho trestu.

5. Poškodený A. B., otec obžalovaného, vo svojom odvolaní uviedol, že sa zúčastnil hlavného pojednávania, ktoré prebiehalo korektne, bolo pozitívne voči jeho synovi. Navrhoval zrušenie obvinenia. Vyhlasený rozsudok ho nemilo prekvapil a preto prosí o prehodnotenie dĺžky trestu a podmienku pre obžalovaného. Nechce obhajovať jeho činy, ale chce začať nový Život a tento trest mu to znemožní. Po ťažkej autonehode má doživotné zažívacie problémy. Trest sa mu zdá príliš tvrdý.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaný a prokurátor a otec obžalovaného ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľmi, dospel odvolací súd k týmto záverom.

K odvolaniu prokurátora.

8. Odvolací súd považuje odvolanie prokurátora za dôvodné. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nebolo v súlade s vykonaným dokazovaním. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by odsúdený napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti, čo by odôvodňovalo použitie citovaného ustanovenia Trestného zákona. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého

rozsudku neuviedol nič, čo by vysvetľovalo prečo sa rozhodol priznať obžalovanému túto poľahčujúcu okolnosť.

9. Preto sú úvahy prokurátora, ktoré uviedol vo svojom odvolaní a ktoré sú citované v bode 3.9. tohto rozsudku odvolacieho súdu, v plnom rozsahu správne a odôvodňujú zrušenie odvolaním napadnutého výroku o treste a to práve z dôvodov, ktoré prokurátor uvádza vo svojom odvolaní. Obžalovanému bol uložený trest vo výmere nižšej, než je minimálna výška správne určenej trestnej sadzby. Trestná sadzba uvedená v ustanovení § 360 ods. 2 Trestného zákona mala byť správne upravená podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pretože popri jednej poľahčujúcej okolnosti, ktorá spočíva v tom, že obžalovaný sa priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, boli u neho zistené dve priťažujúce okolnosti - že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. V takto upravenej trestnej sadzbe mu mal byť ukladaný trest v sadzbe 16 mesiacov až 36 mesiacov.

K odvolaniu obžalovaného.

10. Odvolanie obžalovaného vyhodnotil tunajší súd v celom rozsahu ako nedôvodné.

11. V posudzovanom prípade nedošlo k dvojitému započítaniu priťažujúcej okolnosti ako to namieta obžalovaný. Právna kvalifikácia konania obžalovaného nebola podmienená jeho predchádzajúcim odsúdením za iný trestný čin. Obžalovaný bol za skutok uvedený v bode 2 napadnutého rozsudku uznaný za vinného s kvalifikačným znakom, že bol za obdobný trestný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, no za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v rozkaznom konaní vedenom na Okresnom úrade Galanta. Použitie ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona, bolo odôvodnené tým, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený konaní v Okresného súdu Galanta vedenom pod spisovou značkou 2T/132/2006, konaní Okresného súdu Galanta vedenom pod spisovou značkou 1T/69/2008 a aj v konaní Okresného súdu Galanta vedeného pod spisovou značkou 0T/248/2021.

12. Pokiaľ obžalovaný namieta, že v jeho prípade nepristúpil prvostupňový súd k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, túto námietku považuje odvolací súd rovnako za nedôvodnú. Obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré prvostupňový súd prijal. Samotný fakt, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, však sám osebe neodôvodňuje analogicky postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného poriadku. Takéto vyhlásenie o vine umožňuje súdu postupovať aj podľa tohto ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, avšak nie automaticky, ale na základe zhodnotenia konkrétnych okolností prípadu. V trestnej veci obžalovaného neboli legitímne dôvody na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože v jeho prípade nešlo o prvé spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania, respektíve výtržníctva. Obžalovaný bol za tento druh trestnej činnosti už v minulosti odsúdený a to v konaní Okresného súdu Galanta vedenom pod spisovou značkou 2T/132/2006 a v konaní Okresného súdu Galanta vedenom pod spisovou značkou 1T/69/2008. V prípade oboch uvedených odsúdení si obžalovaný vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody. Recidíva rovnakého druhu trestnej činnosti obžalovaného neumožňuje v tomto prípade uplatniť ustanovenia Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, pretože takto mimoriadne znížený trest by nebol schopný splniť účel ani takzvanej individuálnej prevencie, ani účel takzvanej generálnej prevencie. Z rovnakého dôvodu nemožno postupovať podľa ustanovenia § 44 Trestného zákona. Upustenie od uloženia ďalšieho trestu je možné uplatniť iba v prípade, kedy by bol skorší rozsudok, ktorým bol obžalovaný odsúdený, v tomto prípade rozhodnutie Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod spisovou značkou 2T/42/2020, dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Pokiaľ ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody za rovnaký druh trestnej činnosti v roku 2010 a v roku 2011, nemal na obžalovaného dostatočný výchovný účinok, ktorý by sa prejavil tým, že ho odradí od rovnakého protiprávneho konania do budúcnosti, nemožno trest uložený mu skôr, považovať za dostatočný.

K odvolaniu poškodeného A. B..

13. Otec obžalovaného, poškodený A. B., po vyhlásení napadnutého rozsudku na Okresnom súde Galanta na hlavnom pojednávaní, na ktorom bol osobne prítomný, sa vzdal práva podať odvolanie (číslo listu 211, zápisnica o hlavnom pojednávaní). Odvolací súd, postupujúc podľa ustanovenia § 316 ods. 1 Trestného poriadku preto zamietol jeho odvolanie proti výroku o treste, ktoré podal v prospech obžalovaného, bez jeho meritórneho preskúmania, ako odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva vyslovene vzdala.

Rozhodnutie o treste.

14. Vyššie uvedené chyby, na základe, ktorých odvolací súd rozhodol o dôvodnosti odvolania prokurátora proti výroku o treste, mali za následok zrušenie toho výroku o treste a o spôsobe jeho výkonu. Nakoľko prvostupňový súd vykonal dokazovanie, ktoré bolo potrebné na rozhodnutie o treste v dostatočnom rozsahu, mohol odvolací súd, postupujúc podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, po zrušení napadnutého výroku o treste obžalovaného, sám rozhodnúť.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení o rozsahu trestnej sadzby, v rámci, ktorej je potrebné obžalovanému uložiť trest, dospel odvolací súd k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, je spôsobilé naplniť účel trestu sledovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona. Pri rozhodovaní o druhu trestu, vychádzal odvolací súd z toho, že za rovnaký druh trestnej činnosti bol obžalovanému v minulosti už trikrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Do úvahy tak neprichádzalo uloženie miernejšieho druhu trestu ako trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o jeho výšku, odvolací súd zohľadnil vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere, ktorá sa blíži k dolnej hranici trestnej sadzby. V jeho prípade by ako osobe, ktorá sa opakovane dopúšťa páchania rovnakého druhu trestnej činnosti, prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo výške, ktorá by sa pohybovala v polovici trestnej sadzby, respektíve v jej hornej polovici. Práve vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní bolo tým dôvodom, prečo súd ukladal trest odňatia slobody síce nie v minimálnej výmere, teda 16 mesiacov, ale vo výmere presahujúcej iba 4 mesiace minimálnu výmeru trestu. Takto uložený trest má ambície naplniť rovnakou mierou účel takzvanej individuálnej prevencie, ako aj účel takzvané generálnej prevencie, teda výchovne pôsobiť na páchatel'a trestnej činnosti a odradzujúcim spôsobom aj na ostatných občanov spoločnosti. Na výkon tohto trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním uvedeného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

16. Odvolací súd považoval za dôvodnú aj tu odvolaciu námietku prokurátora, ktorá sa vzťahovala k uloženiu ochranného opatrenia v podobe ochranného dohľadu. Je potrebné stotožniť sa s tou jeho námietkou, že prvostupňový súd sa vo vzťahu k možnosti uloženia tohto ochranného opatrenia nijakým spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku nevyjadril, hoci návrh na uloženie tohto ochranného opatrenia dal prokurátor vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní. Z dôvodov, ktoré uviedol prokurátor na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu, ako aj vo svojom odvolaní, považuje odvolací súd za potrebné uložiť obžalovanému popri treste odňatia slobody aj ochranný dohľad vo výmere 1 rok. Toto ochranné opatrenie má zabezpečiť dohľad nad správaním sa obžalovaného aj po výkone trestu odňatia slobody, keď takéto opatrenie sa javí byť nevyhnutné na dosiahnutie nápravy obžalovaného ako recidivujúceho páchatel'a rovnakého druhu trestnej činnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že predchádzajúce výkony trestu odňatia slobody neodradili obžalovaného od spáchania rovnakého druhu trestnej činnosti a vychádzajúc aj z toho, že ukladanie trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby nie je tomto prípade nevyhnutné, rozhodol odvolací súd o uložení ochranného opatrenia. Toto by malo byť spôsobilé zabezpečiť kontrolu štátu nad správaním sa obžalovaného dlhšiu dobu ako je doba trvania výkonu trestu odňatia slobody. Inými slovami povedané, súd zvolil kombináciu miernejšieho trestu odňatia slobody a ochranného dohľadu, namiesto prísnejšieho, dlhšieho trestu odňatia slobody.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.